

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

31. Erasmvs post percussum Clericum in Sueciam proficiscens, ibique in morbu[m] lethalem incidens validè absoluitur à Sacerdote Apostata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

vota facere, maximè quæ religioni non præiudicant, cur non priora reiterare, vt nouam inducant obligationem, cum istud sacro ordini nihil officiat? Item quomodo potest aliquis extinctum & solutum debitum iterum iterumque extinguere & soluere, & non etiam factam sui traditionem denuo facere, quoties lubet?

Ad primum in contrarium dicimus, non perinde quamlibet virtutè, ac Iustitiã vnico actu suo totum attingere & extinguere obiectum, vt apertè de gratitudine docet S. Thomas 2. 2. q. 106 art. 6. quod si alicui certò constet, se iam suo actu satisfecisse præcepto Ecclesiæ, culpam & pœnam deleuisse, non poterit is amplius velle satisfacere, sed alterius rationis actum eliciet, vt rectè Dicastillo n. 140. Atque sic patet etiam ad secundum. Ad confirmationem dicimus, Zachæum vel egisse id ex præscripto legis Exod. 22. vt multi volunt Patres: vel ex abundante charitate, vt sentit Maldonatus in cit. Lucae locum. Quod si hoc etiam solùm vel simile quid intenderit Epipollonius, & ad id vnice iuramento se obstrinxerit, vtique tunc (licet alio iam actu, quàm iustitiæ) ad reddenda in quadruplum iniuste parta vi iuramenti obligabitur.

XXXI. *Erastus Mercator Catholicus negotiorum causã in Sueciã discessit, ubi in grauem incidens morbum, vitæque suæ dissidens sacerdotem petijt, qui eum & à peccatis &*

Q₂

ab

ab excommunicatione percussus nuper Clerici absolueret, sed cum alius non adesset, quàm Iulianus ex Religioso olim presbytero Apostata factus, iste audiuit illum confitentem, & absoluit. Queritur. An validè?

Videtur non validè id fecisse Iulianum. Ita Sotus in 4. Dist. 18. q. 4. art. 4. Navarr. in sum. c. 26. n. 26. & c. 27. n. 272. Ledesma & alij. Tum quia Iulianus est turpis Apostata carens fide, adeoque fundamento requisito ad iurisdictionem, quæ est necessaria ad legitimam absolutionem. Tum quia periculum mortis ex itinere sponte suscepto proveniens non est articulus mortis, vt docet Sanchez Tom. 1. L. 2, c. 12. n. 13. qui tamen articulus hic vnicè videtur attendi. Tum quia Hermenegildus Filius Regis Hispaniæ laudatur à S. Gregorio, quod mori maluerit, quàm Eucharistiam de manu Episcopi Ariani accipere.

Resp. Erastum validè fuisse absolutum à Iuliano hæretico & apostata. Ita Præposit. in 3. Part. q. 7. dub. 5. n. 40. Hurtadus de Pen. Diss. 5. diff. 8. Caspensis ibid. D. 5. sect. 16 & de Censuris D. 2. f. 12. Card. de Lugo D. 18. f. 2. §. 1. n. 18. Dicastillo D. 10 n. 360. & alij. Ratio est, quia Ecclesia potuit hanc potestatem concedere omnibus omnino sacerdotibus etiam excommunicatis, degradatis, Apostatis, Hæreticis &c. quod autem de facto illam etiam concesserit, testantur verba hæc Concilij

Tridentini

Tridentini *sess. 14. c. 7.* sic vniuersaliter & sine vlla limitatione loquētis: *piè admodum, ne hâc ipsâ occasione aliquis pereat, in eadem Ecclesia Dei custoditum semper fuit, vt nulla sit reseruatio in articulo mortis: atque ideo omnes sacerdotes quoslibet pœnitentes à quibusvis peccatis & censuris absoluerè possint.* Confirmatur. Quia aliàs Erastus in apertum salutis suæ æternæ discrimen conijceretur, quod tamè concilium speciatim cauere intendit.

Ad primum in contrarium, negamus, fidem esse fundamentum iurisdictionis, cùm non sit fundamentum characteris, & ita neque clavis in ordinatione collatæ, adedque nec iurisdictionis actualiter habentis materiam sibi subditam. *Ad secundum articulum mortis hîc censerè communiter ab AA. probabile eius periculum v. g. ante prælium, longam navigationem, partum &c. vnde vnde proveniens; quia si articulus mortis rigorosè accipiendus esset, iterum salutem multorum non esset ab Ecclesia provisum.* *Ad tertium, Sacramentum Eucharistiæ non esse ita necessarium, ac Pœnitentiæ; & illam Eucharistiæ sumptionem Hermenegildi futuram fuisse quandam Arianismi professionem; quod si Erastus ex confessione sua apud Apostatam hæreticum graue etiam scandalum eventurum videret, similiter abstinere teneretur, quia aliàs grauiter peccaret non evitando tantum scandalum, & consequenter confessio*

lio illa nec valida esset, vt rectè Granadus in 3. Part. Contr 7 Tr 10, D. 4. § 2 n 9. In quem sensum intelligendus S. Thom in 4. D. 10 q. 1. art. 2. quæstionc. 2. ad 3. & alij, quando aiunt, non posse validè recipi hoc Sacramentum ab excommunicato non tolerato,

XXXII. Euentianus campfor Venerus mille florenos numerat Euentio Meuiolani post annum soluendos eâ lege, vt si solutionem ad 3. menses differat vltra prædictû annum, præter consuetam eambij prouisionem addere teneatur 50. florenos pro periculo damnorum, cui campforem exposuit. Quæritur. Vtrum campfarius, si solutionem mille florenorum ad id temporis vltra annum differat, illud interesse saltem in foro conscientie soluere teneatur, supposito, quod attentis periculo damni & spe lucri cessantis ab initio sit iuste taxatum, si solutionem mille florenorum ad id temporis vltra annum differat: item quod Bulla Pij V. tale determinatum interesse prohibens in prædictis locis sit recepta.

Videtur teneri. Ita Navarr. in Manuali c. 30. n. 301. Molina, Valentia & nonnulli alij. Quia lex ista fundatur in præsumptione usuræ, quâ cessante in foro Conscientiæ cessabit obligatio.

Resp. Euentium Campfarium non teneri soluere illud interesse ab initio in pactum deductum. Ita Less. Salas. Filliucius, & alij, quos refert & sequitur Card. de Lugo D. 28. de iust.